

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de M.
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Sibiu
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei, —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir peti 10 Lei pentru o dată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Str. Șaguna 8

Abonamentele și inserțiile
se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Scoala de cântăreți „D. Cunțan“

— Popas la 16 ani de activitate —

Scoala ortodoxă română de cântăreți bisericești «Dimitrie Cunțan» din Sibiu se bucură acum de împlinirea și rotunjirea strădaniilor ei cuprinse într'un deceniu și jumătate de existență. Intemeiată în anul 1927, prin grija părintească și din spiritul larg și departe văzător al Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Ardealului, ea cunoaște azi că a tras brazdă și a sămănat spre rodire binecuvântată într'un ogor mult trebuitor sfintei și dreptmăritoarei noastre Biserici.

Intr'o vreme de frământări adânci și de continuă schimbare, ca aceea pe care am străbătut-o în ultimele două decenii și o trăim aievea, vârsta de șaisprezece ani a unei instituții nu este un fapt de puțină însemnătate. O asemenea vârstă glăsuiește prin sine, că instituția respectivă a fost chemată la viață și rămâne cu fața privind spre activitate rodnică în continuare, datorită unor trebuințe adânci, unor împrejurări cari se cereau rezolvate în văzul tuturor, sau într'u implinirea unei misiuni distincte.

Cu adevărat, vremurile apropiate nouă cereau întemeierea, organizarea și susținerea unei școli de cântăreți bisericești. Căci strana Bisericii transilvănene, a cărei însemnătate nici nu mai trebuie măcar discutată, pășia spre lipsuri tot mai evidente. Duhul vremii rărea tot mai mult buchetul cântăreților legați de strană prin evlavie străbunilor și printr'o desinteresare curat creștinească. Apăsată cu preocupări de ordin lumesc și spoită sistematic cu idei lătrulnice, vremea noastră purta cu sine germeul înstrăinării crescânde de rosturile neamului nostru trăitor prin tradiție mai mult decât milenară. Ca efect a acestei alunecări spre meleaguri străine se răreau tot mai mult satele în care credincioșii să alege în jurul stranei, și în strane spre a-l preamări pe Dumnezeu prin cântarea bisericească. Dacă nu este cazul să generalizăm o asemenea stare, apoi iarăși nu poate fi pusă sub tăcere o realitate care se făcea tot mai evidentă.

Dar lângă cele de mai sus și paralel cu acestea se adăuga încă o schimbare. Înainte vreme, învățătorii satelor noastre erau pregătiți și pentru conducerea stranei bisericești. Cunoașterea cântărilor bisericești și a rânduielilor tipiconale era chiar un criteriu pentru alegerea lor în posturile de dascăli ai satelor. De aceea aproape toți învățătorii ardeleni — ca să nu zicem chiar toți — osteneau și în strana bisericii, ajutând efectiv la săvârșirea slujbelor religioase. Supravețuitorii acelor generații de dascăli activează și azi, păstrând pentru noile generații chipul modest al intelectualului satului ardelen crescut în duhul sănătos al Bisericii și legat pe viață de rânduielile ei tradiționale.

Organizarea postbelică a școlii normale a isgonit Cântarea biseri-

cească și Tipicul din programa analitică. Prinsă în iureșul laicizării învățământului de toate gradele și categoriile, noua organizare a isbutit să înstrăineze și noile generații dascălești de duhul cel vechiu. Învățătorii cântăreți s'au rărit tot mai mult, până când au dispărut aproape. Doar absolvenții Școlii normale confesionale din Sibiu au continuat să țeasă din firul bunelor noastre rânduieli și să ducă, deodată cu o educație aleasă, un nume bun și o primire deosebit de favorabilă, în lumea satelor noastre. Credincioșii acestor sate sunt și astăzi foarte bucuroși, când li se trimite câte un învățător ieșit din «seminarul dela Sibiu». Iar mulțumirea lor se tâlcuește tocmai prin aceea, că un asemenea absolvent știe face față și cerințelor stranei.

Este, fără îndoială, locul să încreștăm aici încă un amănunt. Vechii cântăreți bisericești — cantorii satelor — deprindeau rânduielile slujbelor și cântările bisericești dela înaintașii lor. Unii — mai puțini — urmau câte un curs de câteva săptămâni, curs organizat în centrul protopopiatelor. Situația aceasta nu putea duce la uniformitate în slujirea stranelor. Melodiile bisericești variau dela parohie la parohie. Iată încă o situație care tănjea după o îndreptare și anume prin centralizarea năzuințelor bune, prin instruirea, educarea și formarea cântăreților bisericești într'o școală purtătoare de misiune înaltă și precisă: deprinderea rânduielilor tipiconale și a cântărilor bisericești în adevărata lor haină. Bogăția și frumusețea cultului divin ortodox cereau și ele același lucru. Căci interpretarea fidelă a melodiilor bisericești și a textului legat de ele hrănește dreapta credință și canalizează dragostea credincioșilor spre frumusețea de stil și adâncimea de idei ce stau ascunse, ca niște comori de mult preț, în cărțile noastre de slujbă. Iar ajunge cuiva să citească numai Triodul, ca să verifice aceste comori neegalate încă prin nici o pană scriitoricească și neajunse de ascuțimea vreunei minți mirenești.

N'ar strica, acum, să adăugăm încă ceva: vremile noi cer și oameni potriviți lor. Toate domeniile de activitate au căutat orânduirea și adâncirea preocupărilor lor prin școală și carte. Biserica ortodoxă, cu duhul ei de statornicie, dar care este totuși mereu viu și veșnic înviorat, nu avea de ce să întârzie cu creșterea unor cântăreți destoinici, pricepuți și aduși la unison cu aceea ce reclama graiul vremii noastre.

Iată atâtea temeiuri — și vor mai fi încă multe alte tot atât de puternice — cari au sărguit la înființarea școlii noastre de cântăreți bisericești. Se'nțelege, ar fi greșit să se creadă că Biserica ortodoxă nu ar fi grijit, încă din cele mai vechi timpuri creștine, de creșterea psaltților ei. Dar amănuntele evocate de noi stau nu-

mai în slujba adâncirii subiectului de care ne ocupăm acum.

Intemeiată deci înainte cu 16 ani, Școala de cântăreți din Sibiu a și lucrat cu sârguință la îndeplinirea chemării sale. Și a putut săvârși lucrul ei, mai întâi pentru că s'a bucurat de cercetători deosebiți. Ei nu au alergat la Sibiu duși de oarecare nădejdi spre întărire materială. Dimpotrivă, fruntașii satelor noastre și-au cumpănit chiar din avere, ca să-și vadă fiii crescuți în duhul lui Hristos; iar tinerii au cheltuit din energia și din vremea primăverii lor, ca să ajungă măritori ai lui Dumnezeu prin cântarea bisericească. Au trecut ani după ani, până când, lângă strădania și desinteresarea lor, să se alature și un modest sprijin bănesc. Dacă împrejurarea arătată imediat mai sus este cântărită obiectiv, apoi ea este și în situația să vadăască din destul curățenia creștinească a dreptmăritorului nostru popor dela sate.

În cei 16 ani de strădălnicie, școala aceasta a promovat peste două sute de cântăreți diplomați. Unii din ei, poate, nu corespund tuturor nădejdilor legate de pregătirea ce li s'a dat cu toată dragostea. Dar pentru asemenea eventuale scăderi dă răspuns parabola cu talanții din sfânta Evanghelie. Și, să nu uităm, ceea ce nu pot realiza cele mai bune intențiuni, împlinește darul lui Dumnezeu. Cei mai mulți dintre absolvenți sunt însă elemente alese și pot fi asemănați cu pământul cel bun, în care a căzut sămânța și a rodit cu belșug. Prin ei, școala și-a asigurat un nume bun și de ei poate lega nădejdi întemeiate și Biserica.

Fără îndoială, două sute de absolvenți însemnează tot atâtea strane bisericești la care se cântă uniform și așa cum ar crebuit să se cânte în tot cuprinsul Arhiepiscopiei. Acesta este un câștig moral de prim ordin și care trebuie apreciat într'o lumină favorabilă.

Nu poate fi ignorată apoi și împrejurarea, că mulți dintre cântăreții diplomați au reușit să organizeze coruri bisericești și țărănești cu perspective destul de luminoase. Ei au putut ajunge la asemenea rezultate punând în practică învățămintele câștigate în școală, dar și pentru că, țărani fiind, stau mai aproape de sufletul clasei sociale din care fac parte în mod indisolubil.

Pe cât a fost cu putință, școala i-a inițiat pe elevi și în câte o îndeletnicire practică, nizuind să retrimite în sate niște țărani luminați, creștini adevărați, legați cu tot sufletul lor de strană și de glia sfântului nostru ogor. De altfel, școalele de cântăreți, toate, prin misiunea lor, sunt și rămân obligate să alunge din preocupările viitorilor slujitori ai stranei, mentalitatea funcționarească atât de păgubitoare celor chemați să slujească într'u continua primenire duhovnicească a celor mulți. Ele trebuie să aibă un caracter de școli superioare țărănești și să dea Bisericii fii cu duh misionar sub toate aspectele.

Astăzi, misionarismul este mai trebuitor ca altădată. Și mai ales cel laic. Cântăreții bisericești îl pot îmbrățișa cu sorți de isbândă, mai integral decât alți credincioși, fiindcă școala îi îndrumă și în această direcție, dar și din motivul că ei trăiesc, prin natura îndeletnicirii lor zilnice, în legătură apropiată cu populația satească. Școala de cântăreți din Sibiu nu a neglijat nici până acum această latură de preocupare, dar va trebui să adâncească și mai mult acest drum direct purtător către inima neamului. Alături de preot și împreună cu el, cântărețul bisericesc este chemat să ducă peste tot și în mijlocul tuturor chip de făclier, duh de jertfă pentru orânduiri vechi bisericești și de statornicie în dreapta credință. Pentru aducerea celor rătașiți în alvia de unde au plecat într'un moment de pândire deșartă, cântărețul bisericesc, trecut prin școală, poate și trebuie să lucreze prin grai, prin cântare bisericească și prin toată ținuta lui. Apostolatul, cu adevărat, este o atitudine de sacrificiu prin definiție. Dar și mulțumirea sufletească dobândită din el și prin fiorul lui de zidire lăuntrică este curată și înaltă prin excelență. Iată o latură spre care au fost crescuți și rămâne să fie și mai amănunțit îndrumați, în școală, slujitorii stranelor ortodoxe.

Fără îndoială, școala a căutat să strângă în chinga celei mai alese conduite morale viața de fiecare moment a elevilor ei. Ea a reușit să corecteze multe metehne legate de educația — ori, uneori, de lipsa ei — cu care i s'au înfățișat cercetătorii din cei 16 ani trecuți. Mulțumirea exprimate de preoți și părinți, pentru chipul în care se comportă mulți absolvenți, sunt tot atâtea aprobări pentru drumul ce urmăm. Spiritul de cumpănăală dreaptă, modestia în toate, umilinta nefățărîtă, iată fire din care se poate țese până și haina celui mai sărac și mai lipsit dintre semenii noștri. Aceasta este și o podoabă cu care școala a nizuit să-și încingă fiii ei duhovnicești.

Dar nici iubirea de neam nu a fost uitată. Dacă au fost învățați să-l simtă pe Dumnezeu în ei și să-l vadă drept Tată al lor, să iubească Biserica așa cum trebuie iubită adevărata lor mamă, apoi elevii școlii au fost crescuți să vadă în neam familia lor cea mare, familie pentru care chiar jertfa supremă nu este altceva decât începutul trăirii în veac a Națiunii. Aceasta au deprins o ei din exemple modeste, din lecturi alese, din sensul praznicelor naționale și din expunerea materialului privind trecutele vieți de mucenici și de eroi.

Iată câteva gânduri care se cereau exprimate, în loc de altă pomenire, acum când Școala de cântăreți «D. Cunțan» din Sibiu împlinește atâtea ani de slujire credincioasă în câmpul Bisericii. Aceasta, desigur nu pentru motive de laudă, ci pentru a risipi neîncrederea ce mai zăbovește încă și acum în sufletul unora din semenii noștri. De-acum, școala și-a încheiat o tradiție și munca ei va putea spori tot spre mai bun folos duhovnicesc.

D. CĂLUGĂR

Euharistie si Preotie

I.

Preoția creștină, expresia și actualizarea preoției Mântuitorului, își primește existența, sensul și vigoarea din Dumnezeu-Omul Iisus Hristos, întruparea integrală și deplină a preoției veșnice și universale. Ca atare, ea nu se poate concepe și cu atât mai puțin activa, fără Hristos. Căci ea-și soarbe puterea de înălțare și lucrare din forța inepuizabilă a Lui. De aici rezultă clar, că *preoția creștină își are izvorul dinamic al realizării sale în comuniunea continuă și intensă cu Mântuitorul.*

Ca cele șapte fântâni ale harului divin sau ca mijloacele prin care e prezent și activ Domnul în sânul Bisericii, sf. Taine condiționează preoția în existența și împlinirea ei. Dintre ele, rolul covârșitor în această direcțiune îl are sf. Euharistie. Rolul acestuia este de natură harismatico-pedagogică și se reliefează mai pregnant în comparație cu rolul celorlalte sf. Taine în viața creștină în general și în împlinirea chemării sacerdotale în special.

Toate cele șapte sf. Taine constituiesc împreună organismul haric divino-uman, care, ancorat cu o latură a sa în supranatură și cu cealaltă în natură, oferă condiția și ambianța vitală, în care se naște, respiră și se plinește viața creștină sub dublul ei aspect, individual și social. Legată organic de natura umană, lucrarea acestui organism se mlădiază după aceasta, în sensul că se potrivește cu firea și cu trebuințele omului. Căci precum omul natural se naște, crește și se nutrește, tot așa și în viața creștină Botezul renaște spiritual, Mirungerea dezvoltă și întărește această viață spirituală, iar sf. Euharistie o nutrește și înviorază. La rândul lor, Pocăința vindecă slăbirea sufletului prin păcat, iar Maslul îndesebi slăbirea trupului (boalele). În fine, orice societate umană având nevoie de conducere și conservare, sf. Taină a Hirotoniei întemeiază starea preoțească spre conducerea societății credincioșilor, iar Nunta mijlocește și garantează perpetuarea și conservarea neamului.

Această impletire organică a sf. Taine cu natura aduce după sine o oarecare corelație vitală și funcțională între ele. Dovadă despre aceasta este și faptul că ele se acordă într-o anumită ordine cronologică, a cărei nerespectare produce perturbarea lor gravă. Așa încât, cu toate că fiecare Taină desfășoară o lucrare proprie și ca atare acordă un har special și specific ei, sf. Taine nu pot via detașate și izolate unele de altele. De aceea, deși sf. Taină a Hirotoniei împărtășește harul sau puterea de a împlini îndatoririle chemării preoțești, aceasta nu exclude necesitatea pentru ființarea preoției a celor-

alte Taine. Pentru că îmbrățișarea și exercitarea efectivă a ei, presupune un creștin sănătos și viguros, condiție care nu se poate realiza fără celelalte Taine, care constituiesc organismul indispensabil al vieții cu adevărat creștine.

Dacă, deci, Preoția are o corelație organică și vitală cu celelalte Taine, atunci e firesc s-o punem și în legătură cu sfânta Euharistie, care-i Taina Tainelor și cununa lor și ca atare sâmburele de foc și centrul vieții creștine. Căci ea-i *izvorul fundamental și plenar al harului.* Pe când celelalte Taine ne comunică numai harul divin prin partea sensibilă a Tainei și Mântuitorul lucrează sfințirea credincioșilor prin puterea Sa, în sf. Euharistie e prezent, sub chipul pâinii și al vinului, însuși Răscum-părătorul Cel intrupat ipostatic și substanțial, cu alte cuvinte însuși urzitorul și izvorul harului. Prin urmare, chiar din punct de vedere metafizic și ontologic e de așteptat ca plenitudinea revărsării harice în vasul naturii umane să vină prin sf. Euharistie. Ca atare, ea este baza celorlalte sf. Taine în sensul că alimentează, înviorază, sporește și desăvârșește harul primit prin acestea.

O înălțare sumară a rolului sfintelor Taine în viața creștină evidențiază această afirmație. Botezul restabilește natura căzută și o ridică la starea de dinainte de păcat, făcându-l pe noul botezat mădular al trupului mistic al Domnului. Sub flacăra de har a Botezului, facultățile superioare ale spiritului uman se convertesc în cele trei virtuți teologice: credință, nădejde și dragoste. Transformarea baptismală e un proces de supranaturalizare, prin care natura umană devine mai pură, mai spiritualizată, spre a fi vrednică de apropierea nemijlocită a lui Dumnezeu, de calitatea de fil adoptiv ai Lui. Precum se vede, Botezul este Taina purificării și a regenerării, iar nicidecum a dezvoltării și creșterii. Căci Botezul n'are de scop direct să ne facă să creștem în har, ci de a ne da nașterea spirituală, nu de a pune la loc legături care ne încorporează lui Hristos, ci de a le creta. Nu vrem să spunem cu aceasta, că Botezul nu operează în cel botezat sporirea harului în raport cu dispozițiile sale, dar rațiunea determinată a instituirii Botezului nu-i de a face dintr'însul o Taină de creștere, ci de purificare și regenerare.

Renăscută, și totuși resimțindu-se de slăbiciunea de pe urma boalei îndelungate (slăbiciune care e concretizată în impulsivitatea spre păcat), noua creatură are nevoie pentru a trece dela copilărie la bărbăție, să fie întărită în noua viață cu „pecetea darului Sf. Duh”, care-o introduce în stadiul lung al luptelor spirituale, sporindu-i și întărindu-i viața duhovnicească și inve-

stindu-o totodată cu forța dinamică ofensivă și cu curajul luptei pentru Hristos. Deși mijlocește o fază de progres ascendent dela omenesc la dumnezeesc, de spiritualizare sau iluminare, totuși Mirungerea nu este propriu-zis o Taină a creșterii, oricât de asemănător pare efectul ei cu acela al sf. Euharistiei. Căci pe când Mirungerea sporește în noi harul cu ființa esențială de a ne întări în lupta pentru Hristos, în sf. Euharistie sporirea harului tinde a-l face pe om desăvârșit în sine însuși printr-o unire cât mai strânsă cu Hristos. Această diferență se relevă și prin modul în care se primesc aceste Taine. Ca și Botezul, Mirungerea nu se acordă decât odată, pentru că nu se tinde până la infinit după bărbăție. Din contră, sf. Euharistie se repetă și poate fi aliment zilnic (primii creștini se cuminecau zilnic sau aproape zilnic), pentru că progresul în spre dătuirea asemănării cu Dumnezeu în noi, nu se oprește decât prin moarte.

Cel botezat, căzută din starea harică prin păcate grele, poate reveni în legătură cu Dumnezeu prin sf. Taină a Pocăinței, care-i spală păcatele și-l restabilește în starea de har. Cu alte cuvinte, harul Pocăinței e remediu vindecător al sufletului prin iertare, redând puritatea și prietenia cu Hristos, care reînnoiește alianța Sa, șterge urma imprințată de păcat, și obligă puterile răului să cedeze impulsurilor harului. Deci, Pocăința redă harul sau îl augmentează cu scopul reparării, al reînvierii din moartea păcatului și nicidecum al sporirii propriu-zise. Ea, Pocăința, presupune păcatul și cel ce ar reuși să rămână în puritatea neprihănită a Botezului, n'ar putea cere sporire și desăvârșire dela această Taină.

Harul comunicat în sf. Taină a Cununiei sfințește și înalță legătura naturală a nunții. El nu țintește spre o sporire propriu-zisă a desăvârșirii respectivilor, ci spre o unire a lor cu o legătură superioară, dându-le puterea de a se iubi nu numai într'un mod pur sensibil și vremelnic, ci într'unul spiritual și durabil.

Sf. Taină a Hirotoniei consacră lui Dumnezeu preoți, sfințindu-i și îmbrăcându-i întru putere și demnitate superioară, pentru ca să poată exercita în mod demn chemarea preoțească în mijlocul poporului. Cu toată bogăția de daruri ale sf. Duh și de putere („pe care Dumnezeu n'a acordat-o nici îngerilor și nici arhanghelilor” — zice sf. Ioan Hrisostomul) ce-o revărsă asupra preoților, sf. Taină a Hirotoniei nu mijlocește propriu-zis o sporire sau creștere în desăvârșire, ci puterea necesară exercitării unei chemări speciale în cadrul vieții creștine.

Cu atât mai puțin e o Taină a creșterii sf. Taină a Maslului, care presupune păcatul ca și Pocăința. De aceea și harul acordat de ea este un element de vindecare, în primul rând a trupului și apoi a

sufletului, un mijloc de regenerare și nu de sporire.

Din cele mai sus stabilite, observăm că fiecare sf. Taină are un scop special, în virtutea cărui acordă harul corespunzător. Toate pot spori harul și de fapt îl și desăvârșesc atunci când îl găsim deja viu în suflet. În consecință, dela fiecare este a se aștepta o dezvoltare a omului launtric. Cu toate acestea ele nu au de scop propriu-zis și direct sporirea harului și creșterea în desăvârșire.

Rolul acesta revine, în mod esențial și propriu, sf. Taine a Euharistiei ca una care, mijlocindu-ne pe însuși Hristos sub chipul pâinii și al vinului, este izvorul fundamental și plenar al harului. Ca atare, sf. Euharistie ne împărtășește plenitudinea vieții în Dumnezeu. Căci comuniunea directă și intimă cu Dumnezeu, însemnează viață creștină plenară. Insuși Mântuitorul ne învață acest sdevăr spunând: „Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veșnică” (Ioan 6, 54), iar sfântul Cîril Alexandrinul îl subliniază cu pregnanță: „Trupul lui Hristos nu-i numai viu; el este o carne care dă viață” (Κατὰ τὸν Νεστορίου δυσφημὸν ἀντιρρήσις, Migne, P. G. 76 col. 189). la fel Feri. Augustin: „Dacă voi n'ați fi mâncat trupul Fiului Omului, n'ați fi avut viață în voi” (Contra duas epistolas pelagianorum, Citat la: Terrien B. J., La grâce et la gloire, Nouvelle édition revue et corrigée, Paris, 1931, t. II pg. 97). Această plenitudine de viață mijlocește și întreține un dinamism viguros de sporire continuă în desăvârșire și sfințenie. Desăvârșind integrarea noastră ca mădular ale trupului mistic al Domnului, harul euharistic asimilează natura umană lui Hristos, transformând-o în natură divină. Sub flacăra de foc transfigurator a harului euharistic, slăbiciunile și imperfecțiunile copilăriei spirituale se transformă în *maturitatea* fililor adoptivi, capabilă de creștere infinită. Astfel, nu mai încapă nici o îndolală că sf. Euharistie dă harului deja posedat dezvoltare și creștere până la maturitate deplină, sporind, împuternicind și desăvârșind viața spirituală.

Odată relevat efectul esențial și propriu al ei în viața creștină, avem la îndemână elementul principal de stabilire a rolului sf. Euharistiei în exercitarea chemării preoțești. Dar, pentru ca acest rol să fie evidențiat sub un unghi de privire cât mai complet, arătam mai întâi foarte pe scurt rolul sf. Euharistiei relativ la celelalte Taine, precum și al acestora cu privire la preoție.

Potrivit relevărilor de mai sus, în general rolul sf. Euharistiei cu privire la celelalte Taine este acela de-a alimenta, înviora, spori și desăvârși harul primit prin acestea. În raport cu fiecare Taină în parte, rolul acesta se desfășoară astfel: Nutrește tinerețea duhovnicească născută de Botez; alimentează, dă vigoare și plinește fortificarea produsă prin Mirungere; întărește

FOIȘOARA

Am căutat ierburi amare

Există în viața omului o cale care nu cunoaște echivocul și compromisul. E calea care duce la Dumnezeu. Calea despre care se spune în Sf. Scriptură, atât de sugestiv și de limpede, că este strâmtă și incomodă. „Largă e ușa și lată calea care duce în pierzare, dar strâmtă e ușa și îngustă calea care duce în viață”, decretă Evanghelia. Imbrăcat într'un vestmânt în aparență desuet dar edictat în termeni categorici, principiul acesta crucial de viață de-o inflexibilă rigoare sub imperiul cărui se desfășoară orice viață omenească pe pământ, se impune dela sine, în litera și în spiritul lui, fără să ne solicite nici un comentariu exegetic. Nu există pentru om nici-o putință de scăpare din confiniile de aramă ale acestui principiu. Oricare om care se socotește zidirea lui Dumnezeu, trebuie să urmeze în mod ineluctabil una din căile jalonate de dogma consacrată în textul biblic anunțat mai sus. Sub jurisdicția acestei dogme care

constituie două concepții de viață diametral opuse, concepția de viață spirituală și concepția de viață materialistă, și care trebuie înscrisă pe frontispiciul oricărei vieți omenești, se cheltuiește toată truda de zidire sau de destrămare sufletească a omului. Nimic nu poate infirma valența și vigoarea acestui principiu capital de viață. Nu există de cât două căi în viața omului. De o parte e calea îngustă care duce în viață. De altă parte e calea lată care duce în pierzare.

De-o parte e calea intenselor trăiri sufletești, cu ușă, strâmtă și sumbră ca ușa unui penitenciar, ce duce în defileul nesfârșitului suferințe și abnegațiuni fizice și morale. De altă parte e calea care te cantonează în efemer și deșertăciune, cu ușă largă prin care poți vedea, ca printr'un panoptic magic, întreaga panoramă a plăcerilor amare pe care ți le oferă lumea. De-o parte este nostalgia paradisului pierdut care te duce cu gândul dincolo de fruntările pământului și te îndeamnă să-ți îndrepti privirea, fanatic și fără de hodină, undeva departe în azurul cerului, în necuprinsul platourilor supranaturale. De altă parte este mirajul bucuriilor terestre și vraja patimilor carnale. De-o parte este râvna neistovită după im-

părăția lui Dumnezeu. De altă parte este goana, nebulă și sălbatecă, după divertismente și destindări ieftine și gratuite... Aceasta este concepția de viață cu cele două alternative ce nicidecum nu se vor putea concilia. Aceste sunt cele două căi pe care poate să le urmeze omul în scurtă sa călătorie pe pământ. Iar lumea, aceasta blestemată lume, este locul de interferență a acestor două căi. Omul e liber să aleagă pe care vrea. Este arhitectul, este faurul propriei sale vieți. Pe care și-o va alege? Calea care duce în viață, sau calea care duce în pierzare?

Calea care duce în viață!... Este minunat ostrovul acesta de lumină pe care-l va întâlni sufletul tău la capătul acestei căi și care-l oferă certitudinea mântuirii, dar calea aceasta e îngustă și cu pripoare grele, iar spectrul itinerariului de grele suferințe te face să șovăi înainte de a apuca pe calea aceasta austeră care te va duce la cer. Strâmtă e ușa și îngustă calea care duce în viață!...

Nu este o invitație facilă, ci un avertisment sever. Iar avertismentul acesta provoacă în sufletul omului o luptă dramatică, cu indecise și penibile oscilații. Dar dacă s'a hotărât în mod irevocabil să apuce pe drumul acesta al avântului

neprihănit spre inima Cerului, i se va cere să bea o viață întreagă din amfora suferințelor. Urcușul spre Dumnezeu este greu și anevoios. Este trudnic și plin de grele asperități. Își impune atitudini ferme și o complexă detașare de orice deșartă și pământească preocupare. Te obligă să reduci la tăcere orice ingerință venită din lumea plăcerilor trecătoare. Să excluzi orice pac-tizare cu țărâna. Să te ridici deasupra tuturor contingentelor și să-ți lași sufletul să respire în climatul nădejdiilor de după moarte. Să-l speli de colbul imund al păcatelor și să-l ancorezi în Divinitate. Pedestalul de pe care se va ridica sufletul tău spre țările cerului, cum se ridică cedrul din dumbrăvile Libanului, va trebui să fie zidit din jertfe și dureri fără de număr, din renunțări sfâșietoare și privațiuni eroice. Calea care duce în viață și la limanul verde al mântuirii îți impune o reprimare cruntă a instinctelor, o refulare sângeroasă a gândurilor scelerate, o completă fuziune cu suferința.

Imbrăcat în cămașa aceasta de forță a unor comandamente spirituale inalterabile, la primele obstacole pe care le întâmpini în procesul acesta crâncen de spiritualizare și de zidire launtrică, o chinătoare întrebare se urnește, obsedant și

harul Pocăinței și puțin câte puțin redă vigoarea celui căzut, previne renașterea slăbiciunilor și-l reasează în sfîntenie deplină; dă Nunții stabilitatea și rezistența virtuții sale, făcînd-o să supraviețuiască tuturor încercărilor și decepțiilor; în fine face să triumfeze harul Maslului, înzdrăvind trupul și sufletul bolnavului.

Cât privește rolul celorlalte sf. Taine în legătură cu preoția, acesta se conturează astfel: Botezul este poarta de intrare în starea de preoție generală și prin aceasta baza și cea dintîi treaptă a preoției speciale, în sensul că condiționează îmbrățișarea acesteia; Mirungerea oferă preoției zestrea potențială a unui sacerdotului dinamic și combativ, care e actualizată și sporită prin harul Hirotoniei și desăvârșită prin acela al sf. Euharistiei: Pocăința reasează pe preotul păcătos în starea harică, făcîndu-l din nou vas ales, receptiv și prielnic pentru lucrarea harului primit prin sf. Taină a Hirotoniei; Nunta îi dă preotului ortodox putința de a fi model de viață familiară pentru poporul său, iar Maslul îi redă vigoarea fizică și spirituală în împlinirea chemării sale.

(Va urma).

Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Nr. 7908.

AVIZ

Pentru întregirea următoarelor posturi se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”:

1. Catedra de muzică dela șc. norm. de băieți „A. Șaguna” din Sibiu.

2. Catedra de științe agricole dela șc. norm. de fete „A. Șaguna” din Sibiu.

Candidații își vor înainta cererile Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, însoțite de actele necesare pentru numiri.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7880/1943.

AVIZ

La liceul ort. rom. „A. Șaguna” din Brașov sunt vacante următoarele posturi, pentru întregirea cărora se publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției acestei publicări:

1. Catedra de religie;

2. Catedra de limba română pentru suplinire;

3. Postul de secretar al liceului;

4. Postul de ajutor de secretar;

5. Trei posturi de supraveghetori de ordine, bugetate de 6000 lei lunar, plus indemnizație de competență.

Cererile pentru numire, însoțite de actele legale, se vor înainta Consiliului ort. rom. din Sibiu, prin Direcțiunea liceului din Brașov.

Sibiu, din ședința secției culturale din 6 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7819/1943

Notificare oficială

În Academia teologică „Andreiană” din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1943/44 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 1 Sept. 1943, însoțite de următoarele documente:

1. Extras din matricola botezătorilor;

2. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;

3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;

4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

6. O dovadă dela autoritatea competentă, că a prestat muncă de folos obștească în vara acestui an.

7. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Înscrierile la Academia se vor face în zilele de 20—22 Septembrie; în 23—25 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, de licență).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 26 Septembrie, iar începerea cursurilor Lună în 27 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academia.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 10,000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Taxa de întreținere în Internatul Academiei e de Lei 42,500 și va putea fi majorată după fluctuația prețurilor alimentelor.

Pentru studenții noui înscriși stau la dispoziție 25 burse de 30,000 Lei anual. La rectorat studenții anului I vor achita la înscriere, taxa de Lei 1425 și Lei 7200 jumătate din costul reverenței, restul costului reverenței îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc;

an II Lei 1290; an III Lei 1290; an IV 1290 Lei.

Înscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor

dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academia. Studenții din alte eparhii sunt obligați, în caz că nu vor servi în Arhiepiscopie, să restituie numai eventualele ajutoare ce le vor fi primit dela Consiliul Arhiepiscopesc.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 20 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverendă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri și trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergere, 4 șervete, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituși vor beneficia de burse.

Absolvenților Academiei teologice „Andreiană” li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități

și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 6 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Sectari primesc botezul

În frontul sectarismului din Țâmpari, jud. Brașov, s'a făcut o adâncă și iremediabilă spătură. Primele cazemate din sistemul de fortificații ale acestuia au cedat, în urma asalturilor neîncetate efectuate cu arma dumnezeescului cuvânt și a adevărului ortodox.

Duminecă 27 Iunie 1943, în cadrul unei sărbători românești și creștine înălțătoare, în prezența dlui Prefect al județului, colonel Manole Enescu și a unei ca. 100, a mii multor doamne din comitetul de patronaj județean, a autorităților de pretură și locale, cât și a unui nenumărat public românesc care umplea largă biserică, s'a oficiat sf. Taină a botezului la 45 copii sectari între 5 și 20 ani, de către 5 preoți membri ai grupului religios Țâmpari.

Tinerii, a căror instrucție religioasă și morală a fost făcută în școala primară, în organizația extrascolară și premilitară, în biserică și în alte atâtea împrejurări de către preot, mărturisesc singuri simbolul credinței, iar copiii mai mici după dl prefect nașul tuturor. La înconjurarea analoghiului cu cântarea „Căți în Hristos v'ăți botezați...”, întonată de miile inimi pioase din biserică, a săltat de bucurie duhovnicească nețărnută întreg Sionul. Puternica revărsare de har, dădea mulțimii impresia de trăire a unui fragment al celei dintâi Cincizecimi.

Preotul local, Ioan Turcu, într-o înșuflețită și convingătoare predică rostită la sfârșitul slujbei, se face interpretul simțămintelor de bucurie ale tuturor celor de față, prilejuit de încorporarea în Biserica lui Iisus a 45 de suflete românești. Combătând, și cu această ocazie răstăcirile sectare, arată necesitatea nașterii duhovnicești pentru orice făptură omenească de orice vârstă, întemeindu-se pe numeroase citate din Sf. Scriptură. Celor ce se mai mențin încă în credința greșită că omul trebuie să se nască la viața harică prin botez abia la vârsta de 18 sau 21 de ani, când adică consimt sau nu să primească acest dar, le servește între altele și asemănarea dintre nașterea trupeză și cea duhovnicească. Nașterea la viața trupeză este trecerea gratuită din ne-

insistent, din străfundul sufletului tău și-ți cere o deslegare, oricât ar fi de evasiivă și aproximativă: cum este cu puțință ca omul care și-a ales în viață calea binelui și a luminii ce duce la Dumnezeu, să fie atât de mult și de cumplit încercat? Cum este cu puțință ca Dumnezeu să-l certe fără cruțare pe omul pe care-l iubește? E o întrebare care la prima vedere deconectează și pe care și-o pune mai adesea omul care intră în câmpul investigațiilor religioase cu ochiul circumspect și incredul al scrutării critice a lucrurilor.

Mai târziu însă când Dumnezeu capătă contur desăvârșit în sufletul tău, și când în inima ta se năpustă tot mai temeinic acel imperiu de bucurii netrecătoare care te mână cu o putere irezistibilă spre împărăția Sa de dincolo de culme, ți se vor deschide larg zăvoarele înțelegerii și vei putea pricepe că sub învelișul acestor aparențe paradoxuri se ascunde un adevăr intangibil: fără suferință nu se poate cuceri împărăția cerului. Fără suferință nu vei putea vedea niciodată zorii de purpură ai mântuirii. Mântuirea este fructul suferinței. Aceasta o știu bine cei cari ostenesec pentru sufletul lor. Viața ni s'a dat ca să cucерim cerul cu ea. Dar

cerul nu-l putem cuceri cu forța brăhială, ci cu forța spirituală, care se câștigă prin suferință. Numai prin suferință și ispășire se pot tămădui infirmitățile sufletești ale omului. În suferință sufletul tău e harfă providențială de văpaie și cântare mistică. Cel ce n'a fost încercat, nu știe nimic, statornicește strigătul plin de durere al Eccleziastului. Numai prin suferință se poate spăla sufletul omului de păcatul care l-a pângărit și se poate desprinde din înclăștarea hipnotică a desertăciunilor lumești. Numai prin suferință poate omul să dea sufletului său puteri dispreționare și suverane asupra trupului și să-l deslipească de orice vanitate lumească. Suferința fecundează în mod miraculos truda de zidire spirituală a omului. Din suferință se izvodesc fericirile mari ale sufletului omenesc. Gândurile zămislite din suferință sunt cele mai durabile, sunt cele mai pure. Din suferință purcede sfîntenia. Suferința este receptorul care prinde harul și roua cerului. Viața adevărată a sufletului omenesc se năpustește numai până unde ajunge suferința. Iar când suferința a ajuns la paroxism, începe pentru suflet ceasul supremului extas și ți se desco-

peră, într-o clipă de mare iluminare lăuntrică, fața neprihănită a Vieții. Experiența de fiecare zi îți revelează instantaneu necesitatea suferinței în sușul omului spre Dumnezeu și-i legitimează toate temeiurile. În suferință sufletul omului este mai viu, mai activ, mai incandescent, mai dinamic, caută cu mai multă ardoare pe Dumnezeu, elanul său transcendental este mai impetuos. În măsura în care suferința apasă tot mai strivitor și mai îndârjit asupra sufletului său și-i arată nestatornicia și relitivitatea fericirilor pământești, omul se sizează tot mai adânc rostul său din urmă și se prinde cu tot mai mare nădejde și violență de viziunea unei lumi pe care o întrezărește dincolo de orizonturile pământului, o lume în care fericirea va fi absolută și împăcarea definitivă.

În suferință credința omului în Dumnezeu este mai profundă. Și abia atunci se convinge pe deplin de ce calea care duce la Dumnezeu trebuie să fie trudnică, să-i ceară o neistovită încordare spirituală. Prin suferință omul se apropie tot mai mult de Dumnezeu, până ce sufletul său, transfigurat și renăscut din adâncuri, intră deapururi în

conul de lumină neînserată al fericirii veșnice. În parcursul sufletului pe calea care duce în viață, etapele cele mai fecunde, cele mai pline de roade spirituale, sunt aceleale în care suferința este mai cumplită. Suferința este scara de care se prinde sufletul omului cu o putere mistică, în strădaniile lui de ascensiune spre zările veșniciei, în truda lui demiurgică de a se logodi cu absolutul. Suferința nu epuizează sufletul, nu-l destramă, nu-i paralizează iureșul spre bolta cerului. Dimpotrivă, suferința fortifică sufletul, îl face mai robust și mai refractar păcatului, mai invulnerabil, mai incoruptibil, îi dă puterea aceea prăvălitoare care-l ajută să înfrângă toate rezistențele ce se aștern deacumzezișul drumului său spre Dumnezeu. Zilele lipsite de încercări au o înrăurire nefastă asupra vieții tale spirituale aducând în alvia sufletului tău, la început, un fel de indiferență și de apatie, apoi o lăncezeală și o placiditate din ce în ce mai mari care estompează în cele din urmă cu totul imaginea lui Dumnezeu din prestolul inimii tale. Convingerile tale religioase devin din ce în ce mai elastice și mai șubrede pentru ca să dispară încurând definitiv. Setea ta

ființă la ființă. Ce-am fost mai înainte de a ne naște? Nimic. Ce-am făcut pentru a ne naște? Nimic. Am ales noi locul și data nașterii? Nicidecum. De ce ne-am născut în veacul al 20-lea și nu în cele trecute sau viitoare, sau de ce ne-am născut în România și nu în China? Nu știm. În ziua, ceasul și locul de Dumnezeu hotărâte, ne-am făcut intrarea în lume, fără a ne întreba nimenei dacă primim sau nu viața. Dumnezeu ne-a impus-o, fără să ne ceară sfatul. Nașterea noastră n'a fost pentru noi un act liber, ci un dar gratuit al lui Dumnezeu.

După judecata sectarilor, nu e nici decum cu cale ca omul să se nască trupeză fără să fie consultat, ci Dumnezeu ar trebui să aștepte ca omul să împlinescă vârsta amintită, spre a-l întreba dacă consimte să primească sau să refuze darul vieții. Dacă nașterea trupeză este un bine, cea duhovnicească este un bine cu atât mai mare, cu cât sufletul prețuiește mai mult decât trupul.

Dl. pretor V. Hamze și dl. prefect colonel M. Enescu au subliniat în cuvintele așezate însemnătatea actului săvârșit, aducând mulțămiri autorităților locale și în deosebi preotului Ioan Turcu pentru frumosul succes pastorat obținut.

După solemnitatea din biserică, dl. prefect a primit defilarea formațiunilor școlare, extrașcolare și premilitare din comună sub comanda dl. notar Pompiliu Taus, dir. școlar Ioan Frăciu și a dnei Valeria Taus, inv. După acestea s'a procedat la distribuirea darurilor, făcute nouilor botezați, de comitetul de patronaj județean, constând din felurite și prețioase articole de îmbrăcăminte și alimente.

Asistent

Cerc religios. — Membrii cercului religios Șeica-Mare, s'au întrunit în ziua de 27 Iunie 1943 în parohia Hașag. Au participat: Prot. I. Crăclun, preoții I. Dordea, I. Popovici, Gh. Păcurariu, N. Bucur, și I. Căpălnean. S'a slujit și sf. Liturghie în sobor, a predicat p. I. Popovici, explicând textul evanghelic: „Veniți după mine și vă voi face pe voi vânători de oameni”. După masă, la ora 3, s'a slujit vecernia împreună cu stăruirea apei sf. maslu și rugăciuni pentru pace. A conferențiat Pr. Ch. Păcurariu, tratând subiectul: „Bolșevismul, cel mai mare dușman al bisericii și al religiei creștine”. P. protopop I. Crăclun vorbește credincioșilor despre necesitatea luptei noastre, pentru a scăpa de pericolul comunismului. Pr. local I. Căpălnean mulțamește preoților, pentru bunele învățături semănate în parohia Sf. Sale, și credincioșilor pentru participare. — Pr. Ch. Păcurariu.

de expansiune și de împlinire lăuntrică a ajuns la un punct mort, și toate eforturile tale de până atunci se pulverizează. În clipa aceasta tragică sufletul tău se anihilează, se chircește, se pietrifică, Cartea de rugăciuni care stă pe noptieră și te invită, cu o implorare mută și persuasivă, s'o deschizi, va fi aruncată ostentativ în raftul cel mai obscur al bibliotecii, ca orice lucru inutil.

Nu mai ai nevoie de merindea spirituală, atât de reconfortantă și de reînviătoare, pe care ți-o îmbie rugăciunile cu mireasma lor inefabilă care a adus în sufletul tău neuitate rotocoale de lumină. Ecoul acestor tainice și discrete convorbiri cu Dumnezeu va stăruia o clipă mai mult în sufletul tău, ca refrenul unui cântec nostalgic și impresionant, ca să se stingă mai apoi și el pentru totdeauna. Din momentul acesta te-ai despărțit iremediabil de Dumnezeu și ai apucat pe calea cea largă ce duce în pierzare. Raportul de dependență față de Dumnezeu este sfărâmat și te-ai îngropat în smârcurile pământului. Acum începe delirul marilor deșertăciuni pământești, în sufletul omului odrăslesc cugete necurate, iar

INFORMAȚIUNI

Din lipsă de culegători tipografi induslători, foaia noastră va apărea în lunile Iulie și August numai la 2 săptămâni.

Clupe de înălțare sufletească au trăit credincioșii din parohia ort. rom. Hoghilag, fiind reînviată biserica ce a fost zugrăvită și frumos împodobită. Se aduce pe această cale celor ce au contribuit la podoba casei lui Dumnezeu cele mai calde mulțumiri. Gândul nostru se îndreaptă către tinerele Letiția N. Elena, St. Paulina, M. Anicuța, P. și Frosina B. cu ajutorul cărora parohia a putut aduna materialul și sumele necesare, spre a ajunge scopul măreț și mult dorit. — Preot Nicolae Petri.

Mari păcătoși. Aviatorii anglo-americani, în cursul atacurilor aeriene împotriva orașelor italiene și finlandeze, au adoptat o procedură vrednică de cel mai veritabil bolșevic. În afară de bombardamente, acești „viteji” ai aerului aruncă din avioane unele obiecte în formă de ceasornice, creioane, tabachere etc. — la părere lucruri folosite și inofensive, de fapt însă mici mașini infernale, care explodează în mâinile celor ce au avut curiozitatea să le atingă, răcind sau chiar omorând în deosebi copii și alte persoane din spațiile frontului. Alianța cu sovieticii și cu jidanii bancheri se manifestă într-o lipsă totală de omenie și onoare a unor și-reși asasinii, ale căror isprăvi se resfrâng și asupra celor ce i-au trimis cu astfel de înșurcări înjositore pentru orce soldat.

Dela Societatea română de înmormântare din Sibiu. Convocare. Adunarea generală ordinară a societății române de înmormântare din Sibiu este convocată pe ziua de 18 Iulie 1943 la orele 11 în sala cea mare a reuniunii culturale și naționale a meseriașilor români din strada Brukenthal 17, cu următoarea ordine de zi: Prezentarea spre luare la cunoștință a raportului general despre activitatea societății în anul 1942; prezentarea bilanțului și a inventarului încheiat în 31 Dec. 1942 dimpreună cu raportul comisiei cenzorilor în scopul descărcării organelor de conducere de gestiunea anului 1942; votarea bugetului pe anul 1943; hotărâri asupra propunerilor cuprinse în raportul general.

Se aduce la cunoștința membrilor că îndată după terminarea adunării generale ordinare, se va ține adunarea generală extraordinară, adică în aceeași zi la orele 12 și jum. cu următoarea ordine de zi: Schimbarea statutului societății potrivit împrejurărilor de acum

chipurile cioplite pe care și le va face, vor fi justificate de cinismul unor absurde sofisme. Acum începe vârtejul simțurilor deslănțuite, care acopere cu tumultul lor suspinele sufletului și svonul misterios de taine ce-i vine de dincolo de culme. Acum începe vijelia patimilor care sfărâmă hotarele legii morale. Confortul material și îndestulările de tot soiul îl fac pe om să se bizue pe propriul său orgoliu, să aibă o nemărginită încredere în sine, să fie mulțumit cu ceea ce îi oferă lumea aceasta a tuturor vremelniciilor și să nu mai aștepte nimic dela Dumnezeu. Viața ușoară și superficială determină pe om să-și convertească toate rosturile la necesități de ordin fiziologic, prozaice și anoste. Zilele lipsite de zburcium și de încruntări îl frustează pe om de atributele lui spirituale.

(Va urma)

V. Sămărtinean

Cel care vorbește vinde, cel care tace cumpără

Este o datorie morală și națională să ajutăm familiile desrobitorilor

prin urcarea ajutoarelor de înmormântare până la 50.000 lei. Intrucât la această adunare generală extraordinară nu ar fi prezenți membri în numărul prevăzut de statut, adunarea este prin această convocată pe Duminecă 25 Iulie 1943 la orele 11 în același local și cu aceeași ordine de zi, când se vor putea lua hotărâri cu $\frac{2}{3}$, a membrilor prezenți. Sibiu 15 Iulie 1943. — *Timotei Popovici*, președinte.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 11 Iulie 1943, servesc: Prot. Mih. Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Ioan Circov și cons. Alexandru Popa. **Predică:** Prot. Mihail Neagu. După masă la ora 4 predică la Oastea Domnului: preot Dr. Ioan Chioariu dela parohia Sibiu-Inf.

Duminecă în 18 Iulie 1943, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. prot. Aurel Nanu și Gh. Șolma; diaconii: Simion Macarie și V. Șortan. **Predică:** prof. Aurel Nanu. După masă la ora 4, predică la Oastea Domnului: preotul Ioan Albu dela parohia Sibiu Iosefin.

Nr. 7664/1943.

1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor nou înființate și bugetate de clasa I-a Astra și I. A. R. (Industria aeronautică română) din Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi aceste două parohii prin numire.

Consiliul Arhiepiscopesc

(49) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de bucătăreasă dela Școala Normală de băieți „Andrei Șaguna” din Sibiu devenit vacant pe data de 1 August a. c.

Condiții de numire:

1. Cel puțin patru clase primare;
2. Pricepere.

Beneficii:

1. Salariu dela Stat 3.300 lei, brutto, + 1485 lei spor de scumpete;
 2. masa pentru o persoană.
- Doritorii a ocupa acest post vor înainta cererile Direcțiunii Școlale.

Director Ioan Sandu

Nr. 356/1943.

(47) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a Tărtăria din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură;
2. Sesiunea parohială: 16 jug. cad. 800 st. arător;
3. 5 jug. cad. — pădure;
4. Competința de lemne de foc obișnuită dela Asociația foștilor lobagi;
5. Veniturile stolare obișnuite în parohie;
6. Salariu dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela Preaven. Con. Arh. că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încredințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vrea o Duminecă sau sârbătoare la Biserica, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 25 Iunie 1943.

Dr. Vasile Oană
protopop

Concurs

(46) 1—3

Pentru întregirea postului I și II de cântăreți bisericești, la Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Schei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu dela Stat, după calificare și anii de serviciu;
2. Venitele locale;
3. Locuință în natură dela parohie;
4. Patru jugăre teren arabil dela parohie de fiecare cantor.

Concurenții își vor înainta cererile însoțite de diploma de cântăreț bisericesc dela Școala de cântăreți „Dim. Cunțan” Sibiu, precum și de alte acte recomandatoare, Consiliului parohial al Bisericii Sf. Nicolae, Piața Unirii 1, și se vor prezenta la biserică pentru ca să-și arate dexteritatea în Tipic și cântările bisericești.

Brașov, la 28 Iunie 1943.

Dr. N. Stinghe,
adm. prot. paroh-președ.

V. Iordache
secretar

Parohia ortodoxă-română din Făgăraș.

Nr. 185/1943.

(48) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț, la parohia ort.-rom. din Făgăraș, se publică concurs, cu termen de 30 de zile, dela întâia publicare în Telegraful Român.

Concurenților li se cere să aibă Diploma de absolvire a Școlii de Cântăreți din Sibiu.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela Stat;
2. Venitele uzitate în parohie;
3. Locuință în natură și anume: pentru căsătorit o odaie și o bucătărie, pentru necăsătorit o odaie sau echivalentul în bani;
4. Folosința a două jugăre de pământ arabil clasa întâia.

În caz că este dirijor de cor, va mai primi încă 5 jugăre de pământ clasa întâia.

5. Salariu obișnuit dela Epitropie, după buget.

Concurenții își vor înainta cererile, în termenul fixat, of. Parohial Făgăraș, însoțite de documentele reglementare.

Concurenții se vor prezenta în parohie pentru a cânta la strună și a face cunoștință cu organizația parohială.

Făgăraș, la 29 Iunie 1943.

Prot. P. Borzea Pr. T. Ciocănelea

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința generală cum că în ziua de 11 Iulie 1943, orele 2 p. m. se va ține licitație publică în localul Școlii primare de stat din comuna Mag, jud. Sibiu, pentru darea în întreprindere a lucrărilor privitoare la repararea exterioară a bisericii ortodoxe române din com. Mag. Valoarea lucrării după deviz este de 103.500. Lei.

Licitația se va ține în conf. cu art. 88—110 din L. C. P. și Decretul-Lege Nr. 200/1940 cu modificările anterioare.

Condițiunile se pot vedea la oficiul parohial în fiecare zi.

Dacă prima licitație va fi fără rezultat, atunci se va ține o tratare prin bună învoială în ziua de 20 Iulie 1943 la același ora și în același loc.

Spese de deplasare nu se dau.

Mag, 24 Iunie 1943.

Pr. V. S. Dancu,
paroh

I. Săceleanu
epitrop

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român